

regeringen er klar med et forslag til en ny jordforureningslov først i 1996, hvor regionerne, amterne, også vil stå stærkt med hensyn til at skulle klare oprydningssopgaverne.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er altså trættende at høre Socialdemokraterne snakke om atrazinen igen og igen og igen og ikke høre efter, hvad det er, der bliver sagt.

Det Konservative Folkeparti har bestemt ingen dårlig samvittighed. Den konservative miljøminister, Per Stig Møller, fremlagde en plan den 14. januar 1993. Det var en plan, der desværre ikke blev ført ud i livet med det samme, fordi der kom et regeringsskifte umiddelbart efter. Det blev dyrt, og var der nogen, der havde dårlig samvittighed, var det den socialdemokratiske regering, og man overreagerede ved at tage så drastiske skridt at sætte retssikkerhedskravene ud af kraft.

Men jeg vil godt høre fra den socialdemokratiske ordfører, om det, når man siger, at miljøet ikke kan tåle, at der er en ankemulighed, så også gælder for al anden miljølovgivning: Må man overhovedet ikke have lov til at anke nogen miljøafgørelser? Og hvor er det, det stopper med, at man har en anden mulighed? Skal vi virkelig prisgive hele vores retssikkerhed på miljøets bekostning? For så har vi altså gjort miljøet til overrideologi, til hovedreligion i Danmark.

Det er ikke konservativ opfattelse, at det er rigtigt at gøre det. Miljøet skal indgå som en naturlig del blandt mange dele, når vi træffer en samfundsmæssig afgørelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Kun for at den misforståelse ikke skal ligge til grund for den fortsatte debat, at den borgerlige regering skulle have iværksat en række initiativer, som den efterfølgende socialdemokratiske ledede regering ikke har levet op til, vil jeg bede hr. Langkilde nævne bare ét eksempel på det – bortset fra nedsættelsen af en ny, stor kommission om vandråd eller sådan noget.

Problemet med grundvandsstrategien, og hvorfor jeg sagde nej til den, var ikke, at den ikke var sympatisk skrevet; det var den, men den indeholdt ingen konkrete foranstaltninger, der kunne hjælpe – ingen! Derfor har den nuværende regering været nødt til at tage alle de beslutninger, man veg tilbage for at træffe under den tidligere regering, formentlig fordi

den bestod af to partier, hvoraf det ene havde meget stærk tilknytning til nogle stærke erhvervsinteresser, som gjorde det vanskeligt at komme igennem med noget som helst på grundvandsområdet. Det er jo sandheden.

Og så passer det ikke, at de internationale kemiske koncerner er retsløse efter den lov, der nu er gældende. Tværtimod er systemet sådan opbygget, at når Miljøstyrelsen har givet indstilling om farligheden af et stof, eller om, at det skal trækkes tilbage fra markedet, passerer det, forinden ministeren træffer afgørelsen, hvis virksomheden ønsker det, et sagkyndigt, uafhængigt nævn, som kan komme med en uafhængig vurdering af den indstilling, der er kommet fra Miljøstyrelsen. Så der er en ankemulighed.

Det eneste, der er fjernet, er muligheden for, at højt betalte sagførere, eksperter osv. kan dyngede myndighederne til med hundredvis af kemiske formler og beregninger osv. og dermed lamme systemet, hvilket det jo var – totalt lammet – under 10 års borgerligt styre.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg må sige til hr. Martin Glerup, at hvis det, at der er huller ned til grundvandet på en mark og jeg kører ud og sprøjter på den og der siver pesticider ned i de huller til grundvandet, er udtryk for fladeforurening, så vil jeg medgive, at der er en del af de forureningseksempler, vi har, der er fladeforurening. Men for mig er det ikke fladeforurening; det er punktforurening.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jamen det er såmænd så enkelt. Hvor var det, der blev sovet? Det var det eksempel, jeg nævnte fra redegørelsen. Jeg kan ikke citere efter hukommelsen, men så vidt jeg husker, stod der, at man ville fremme revurderingen af stofferne, og den revurdering er ikke sket. Det tog meget længere tid, og derfor er det ikke den borgerlige regering, der har sløset; det er efterfølgerne. Det vil jeg gerne fastholde.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til hr. Jens Vibjerg vil jeg sige, at vi kan få megen tid til at gå med at diskutere, hvorvidt forurening er en fladeforurening eller en punktforurening.